

بررسی کاربرد آلیاژ حافظه‌دار در اتصال صلب ورق انتهایی

المیرا فرجی زنوز^۱، بهروز عسگریان^۲، رضا کرمی محمدی^۳

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۷/۱، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۱)

چکیده

شکست ترد اتصالات گیردار قاب‌های خمشی فولادی در زلزله‌های نورث‌ریج (۱۹۹۴) و کوبه (۱۹۹۵) موجب گردید تا اتصالات صلب جدیدی معرفی که مشکلات اتصالات سنتی را مرتفع ساخته و موجب عملکرد مناسب قاب‌های خمشی می‌شوند، اما علاوه بر افزایش هزینه ساخت به دلیل تشکیل مفصل پلاستیک در تیرها و ایجاد تغییرشکل‌های غیرالاستیک و ماندگار در زلزله‌های شدید، هزینه‌های تعمیرات را بالا می‌برند. با استفاده از مواد بازگشت‌پذیر و هوشمندی چون آلیاژ‌های حافظه‌دار در این اتصالات می‌توان تغییرشکل‌های ماندگار و نیاز به تعمیرات را تا حدود چشمگیری کاهش داد. در این مقاله کاربرد آلیاژ حافظه‌دار بر پایه آهن و با بازیابی کرنش حدود ۰.۵٪ در اتصال صلب ورق انتهایی و با استفاده از نرم‌افزار ANSYS مورد بررسی قرار می‌گیرد. پس از صحبت‌سنگی رفتار چرخه‌ای یکی از اتصالات ورق انتهایی مورد آزمایش توسط سامتر که بر اساس تئوری ورق ضخیم طرح شده است، کاربرد آلیاژ حافظه‌دار به عنوان پیچ‌های متصل‌کننده ورق انتهایی به ستون و یا ورق در محل تشکیل مفصل پلاستیک مورد مطالعه قرار می‌گیرد. نتایج نشان می‌دهد در اتصال ورق انتهایی طرح شده بر اساس تئوری ورق ضخیم، استفاده از ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار نقش موثرتری در کاهش چرخش پسماند اتصال نسبت به استفاده از پیچ‌های آلیاژ حافظه‌دار دارد. اتصال هیبریدی مجهز به ورق‌های نامبرده، با حفظ مقاومت و شکل‌پذیری مناسب، جذب انرژی و کرنش پسماند کمتری نسبت به اتصال فولادی مشابه داشته و هزینه‌های تعمیرات را کاهش می‌دهد.

کلمات کلیدی

آلیاژ حافظه‌دار، ورق انتهایی، مفصل پلاستیک، کرنش پسماند، اتصال هیبریدی

Application of Shape Memory Alloyed Material in End Plate Rigid Connection

E. Faraji Zanoz, B. Asgarian, R. Karami Mohammadi

ABSTRACT

As observed in Northridge (1994) and Kobe (1995) earthquakes, brittle failure of rigid connection caused premature collapse of steel moment frames and new rigid connections have been introduced in design guidelines of steel frames. Although the usage of new connections can lead to the appropriate function of steel moment frames, plastic hinges forms in beams which leaves the inelastic and permanent residual deformations after strong ground motions. Since this irremediable deformation increases repair cost, constructing rigid connections from reversible material such as Shape Memory Alloy (SMA) significantly reduce the residual strain and could be a solution to the problem. This paper focuses on the function of end plate connection using Iron-based SMA (possessing 5% of super elastic strain) by numerical study using ANSYS software. Following verification of cyclic behavior of an end plate connection tested by Sumner (designed on the basis of Thick Plate Theory), SMA is used as either connecting bolts for end plate-to-column connection or as plates located at plastic hinges. The result shows that using SMA plates is more efficient than SMA bolt in end plate connection which designed based on thick plate theory. Regarding appropriate weld ability and lower cost of iron-based SMA, hybrid connection equipped with mentioned plates is able to absorb lesser energy compared to steel connection. Moreover, it decrease repair cost whereas lower residual strain is seen.

KEYWORDS

Shape memory alloy, End plate, Plastic hinges, Residual strain, Hybrid connection

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی زلزله، دانشگاه خواجه نصیرالدین، elmira.faraji@gmail.com (نویسنده مسئول)

۲- استاد دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه خواجه نصیرالدین، asgarian@kntu.ac.ir

۳- دانشیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه خواجه نصیرالدین، rkarami@kntu.ac.ir

۱- مقدمه

میله‌هایی از جنس آلیاژ حافظه‌دار نیکل-تیناتیوم در فاز آستنیت به عنوان پیچ در اتصال ورق انتهایی استفاده شده و به منظور بازگشت‌پذیری اتصال، ظرفیت ممان پیچ‌ها کمتر از ظرفیت الاستیک ممان تیر در نظر گرفته شد. نتایج مدل‌سازی رفتار چرخه‌ای این اتصال در نرم‌افزار اجزا محدود ANSYS نشان از بازگشت‌پذیری قابل توجه و اتلاف انرژی متعادل اتصال آلیاژ حافظه‌دار دارد و پس از باربرداری، بدون ایجاد هیچ‌گونه کمانش موضعی در تیر، حدود ۹۰٪ از تغییرشکل‌های ایجاد شده به دلیل رفتار فوق ارجاعی SMA از بین می‌روند. در پایان تحقیق به منظور تامین حدود مورد نیاز شکل‌پذیری، طول پیچ‌های آلیاژ حافظه‌دار در حدود ۲/۲ برابر طول پیچ معمولی در اتصال مشابه فولادی پیشنهاد گردید.

در سال ۲۰۱۲ اتصال معرفی شده در آزمایشگاه توسط Ma و Yam [۳] مورد مطالعه قرار گرفت و نتایج مدل‌سازی تایید شد. در ادامه این تحقیقات، این اتصال در نرم‌افزار OpenSees توسط Rofooei و Farhidzade [۴] مدل‌سازی و سپس آنالیز دینامیکی غیرخطی افزایشی بر روی سازه‌های ۳، ۶، ۹ و ۱۲ طبقه که به این اتصال مجهز شده بودند، انجام شد. نتایج نشان استفاده از SMA سبب می‌شود دامنه شتاب طیفی و در نتیجه برش پایه سازه SMA کاهش یابد. آلیاژ حافظه‌دار موجب کاهش دریفت نمی‌شود اما دریفت پسماند طبقات برخلاف عدم کاهش دریفت، کاهش می‌یابد.

در سال ۲۰۱۳، اتصال نیمه‌گیردار ورق انتهایی توسط Hu و Hwang [۵] پیشنهاد شد که شامل ترکیبی از میله‌های آلیاژ حافظه‌دار و فولاد کم کربن بوده و تیر فولادی را به ستون فولادی تو خالی که از بتن پر شده است متصل می‌نمود. نتایج نمایان‌گر آن است که این اتصال می‌تواند پارامترهای مقاومت، سختی و ظرفیت مناسب تغییرشکل را فراهم نماید. مصالح فولاد قابلیت جذب انرژی پایین SMA را بهبود بخشیده در حالی که SMA خاصیت بازگشت‌پذیری سوپرالاستیک خود را به سیستم افزوده است. از طرفی رفتار اتصال نشان می‌دهد اتصال جوشی کاملاً گیردار تغییرشکل پسماند بیشتری در حین باربرداری دارد.

ضعف و آسیب‌پذیری اتصالات سنتی قاب‌های خمشی فولادی موجب شد تا برای جبران شکست ترد و ضعف اتصالات جوشی، راهکارهای جدیدی مورد استفاده قرار گیرد که از جمله آن‌ها می‌توان به تشکیل مفصل پلاستیک در تیرها (با فاصله از محل جوش‌ها)، اتصالات نیمه‌گیردار و پیچی و روش‌های کنترل غیرفعال همانند جداگرها و میراگرها اشاره نمود. استفاده از جداگرها و میراگرها اغلب با مشکلات افزایش طول عمر، دوام، نصب و تعویض، و هزینه‌های نگهداری همراه هستند و نمونه‌های دیگر اتصالات عنوان شده نیز پس از زلزله باعث ایجاد تغییرشکل‌های پسماند در سازه می‌شوند. به همین علت استفاده از مصالح نوین همانند آلیاژ‌های حافظه‌دار پیشنهاد گردید. آلیاژ‌های حافظه‌دار علاوه بر جبران مشکلات ذکر شده در سایر ابزارهای کنترل غیرفعال، قابلیت بازیابی کرنش‌هایی در حدود ۶ تا ۸ درصد را داشته و موجب کاهش تغییرشکل‌های پسماند می‌گردد. اتصال آلیاژ حافظه‌دار به عنوان اتصالی نیمه‌گیردار شناخته شده و با رفتار هیسترزیس پایدار، میرایی هیسترتیک بالا، شکل‌پذیری مناسب و قابلیت بازگشت‌پذیری (خود مرکزی) چشمگیر، عملکرد لرزه‌ای مناسبی را فراهم می‌آورد.

برای اولین بار در سال ۲۰۰۴ Ocel و همکارانش [۶] امکان استفاده از میله‌های آلیاژ‌های حافظه‌دار در فاز مارتینزیت را به منظور کاربرد در اتصال بال تیر به بال ستون و در دو نمونه آزمایشگاهی و تحت بارگذاری چرخه‌ای مورد بررسی قرار دادند. نتایج دال بر رفتار هیسترتیک تکرارپذیر و پایدار بوده و هیچ‌گونه کاهشی در مقاومت و سختی و علائمی از خستگی مشاهده نشد. از آن جایی که این اتصال می‌تواند با تحمل چرخش زیاد، انرژی را بدون تسليم تیرها تلف کند. پس از انجام این تحقیق، آلیاژ حافظه‌دار اغلب به صورت پیچ و یا میله در اتصالات نبیشی، سپری، ورق انتهایی... مورد استفاده قرار گرفت. کاربرد پیچ‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصال ورق انتهایی برای نخستین بار در سال ۲۰۰۷ [۷] بررسی شد. در این اتصال،

حافظه‌دار بر پایه آهن با فرض کرنش بازگشت‌پذیری ۰/۸٪ جایگزین بخشی از بال و جان تیر در ناحیه تشکیل مفصل پلاستیک در اتصال شده تا کاهش تغییرشکل‌های پسماند در این ناحیه موجب افزایش بازگشت‌پذیری اتصال شود. افزایش طول ورق‌ها موجب افزایش بازگشت‌پذیری اتصال شده است.

استفاده از ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در بال‌ها و جان تیر باعث افزایش بازگشت‌پذیری و کاهش اتلاف انرژی نسبت به حالتی است که در آن فقط در بال‌ها از آلیاژ استفاده شده است. از طرفی اتصالی که مجهر به ورق‌های فولادی تقویتی بلافاصله پس از اتمام ورق‌های آلیاژی است، با متتمرکر نمودن تغییرشکل‌ها در ناحیه مفصل پلاستیک، موجب کاهش بیشتر تغییرشکل‌های ماندگار شده است. اگرچه ساخت و عملیات جوشکاری ورق‌های آلیاژ در اتصال ترکیبی دشوارتر و پرهزینه‌تر است اما نتایج نشان از بهبود عملکرد اتصال ترکیبی نسبت به اتصال فولادی دارند. در این مقاله به منظور بهبود رفتار اتصال ورق انتهایی سخت‌نشده در عین حفظ مقاومت و رفتار مناسب و با هدف کاهش چرخش پسماند در پایان سیکل‌های بارگذاری چرخه‌ای، کاربرد مصالح آلیاژ حافظه‌دار بر پایه آهن به عنوان پیچ‌های اتصال ورق تیر به ستون و ورق در ناحیه تشکیل مفصل پلاستیک در نرم‌افزار ANSYS مورد بررسی قرار می‌گیرد. در مدل اول، اتصال فولادی بر اساس اتصال ورق انتهایی ۴E-1.25-1.5-24 (براساس مطالعه [۹]) مدل‌سازی و در مدل دوم مصالح آلیاژ حافظه‌دار بر پایه آهن جایگزین مصالح فولادی پیچ در اتصال فولادی شده است. در مدل سوم نیز ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار جایگزین بخشی از بال و جان اتصال در ناحیه مورد انتظار تشکیل مفصل پلاستیک می‌شود. در پایان رفتار چرخه‌ای اتصال و کرنش‌های پسماند هر دو اتصال ترکیبی (هیبریدی) با اتصال پایه فولادی تحت پروتوكل بارگذاری [۱۰] مقایسه می‌شود.

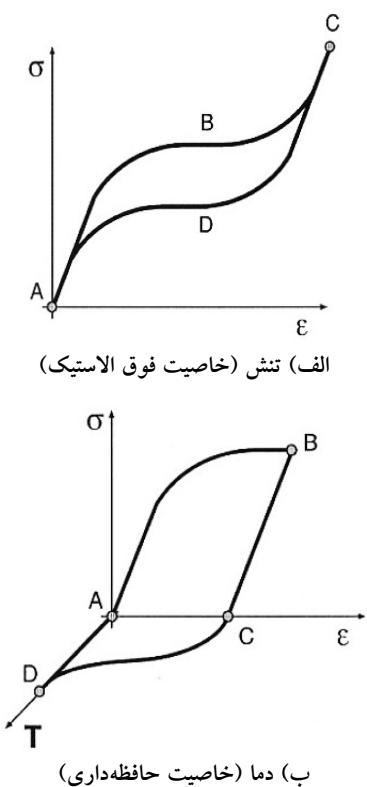
۲- مصالح آلیاژ حافظه‌دار

نتایج حاصل از تحلیل‌های دینامیکی و استاتیکی قاب‌های ۶ طبقه مجهر به این اتصال در مقایسه با قاب مجهر به اتصالات کاملاً صلب جوشی نشان داد اتصال آلیاژ حافظه‌دار توانسته است رفتارهای مربوط به سختی، کاهش مقاومت، تغییرشکل‌های ماندگار و ظرفیت اتلاف انرژی قاب مجهر به این اتصالات را نسبت به قاب خمشی با اتصالات جوشی بهبود بخشد. اما برای دستیابی به تغییرمکان‌های یکسان با قاب خمشی جوشی و به دلیل سختی کمتر، مقاطع اعضا بزرگتری دارد. نتایج حاصل از مقایسه آنالیز تاریخچه زمانی نیز نشان می‌دهد که علاوه بر کاهش تغییرمکان ماکزیمم، تغییرمکان پسماند نیز در قاب اتصالات آلیاژ حافظه‌دار کاهش یافته است [۶].

در تحقیق فرمانی [۷]، در ابتدا یک اتصال ورق انتهایی با پیچ‌های فولادی به گونه‌ای طراحی شد که ممان مجموعه پیچ‌ها کمتر از ممان الاستیک تیر متصل باشد. عملکرد لرزه‌ای این اتصال به علت شکست زودهنگام پیچ‌های فولادی در سیکل‌های پایین بارگذاری غیر قابل قبول است. در گام بعد با تغییر قطر پیچ‌ها و جایگزینی مصالح آلیاژ حافظه‌دار سعی بر آن شده است که ممان پیچ‌ها ثابت بماند. این روند موجب می‌شود قبل از کمانش موضعی بال‌ها و جان، پیچ‌های آلیاژ وارد ناحیه غیرخطی خود شده و خاصیت منحصر به فرد آلیاژ و طول بلندتر آنها باعث شود پیچ‌ها در چرخش‌های کم، گسیخته نشده و بتوانند بدون ایجاد تغییرشکل ماندگار در تیر عملکرد و شکل پذیری اتصال را بهبود بخشنند. تغییرشکل نهایی اتصال نمایان‌گر آن است که اتصال به حالت ابتدایی خود بازمی‌گردد، رفتار چرخه‌ای اتصال نیز نشان‌دهنده آن است که با افزایش طول پیچ‌های آلیاژی، شکل‌پذیری بهبود پیدا کرده است. قابل ذکر است تاکنون در هیچ‌یک از تحقیقات موجود کاربرد ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصال ورق انتهایی بررسی نشده است.

استفاده از ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصالات فولادی تیر به ستون برای اولین بار در تحقیق Moradi و Alam [۸] و در اتصال گیردار ورق بالاسری-زیرسری در نرم افزار ANSYS بررسی گردید به صورتی که ورق‌های آلیاژ

فوق ارتجاعی را به وجود می آورد. مقایسه رفتار فوق ارتجاعی و حافظه‌داری، تحت عنوان رفتار مکانیکی SMA در شکل (۱) نشان داده شده است [۱۱].

شکل (۱): تبدیل فاز به علت تنش و دما [۱۱]

استفاده از آلیاژهای حافظه‌دار در زمینه کنترل سازه‌ها در سه گروه فعال، نیمه فعال و غیرفعال طبقه‌بندی شده است که عمدتاً از فاز ماتنزیت برای کنترل فعال و از فاز آستینیت برای کنترل فعال استفاده می‌شود [۱۲]. آلیاژهای حافظه‌دار تاکنون به عنوان میراگر، جداگر، مهاربند، اجزای میراگر پل‌ها، اتصالات و در مقاوم‌سازی زلزله نیز کاربرد داشته‌اند. علاوه بر آلیاژهای حافظه‌دار بر پایه نیکل-تیتانیوم که پرکاربردترین نوع آلیاژ حافظه‌دار هستند، آلیاژهای بر پایه مس و آهن نیز وجود دارند که به تازگی در کاربردهای صنعتی به کار رفته و خاصیت بازگشت‌پذیری تحت اثر دما و باربرداری دارند. به تازگی آلیاژهای حافظه‌دار بر پایه آهن با توجه به قیمت پایین‌تر در کنار مقاومت و سختی موردن توجه و ویژگی کارپذیری و جوش‌پذیری بهتر نسبت به سایر آلیاژهای حافظه‌دار توجه بیشتری در به خصوص

آلیاژهای حافظه‌دار (SMAs)، به دسته‌ای از آلیاژها گفته می‌شود که قادرند تغییر شکل و کرنش‌های دائمی که بر آنها اعمال می‌شود را بازیابی نموده و در نهایت به شکل اولیه خود، بازگردند. آلیاژهای حافظه‌دار می‌توانند تا کرنش‌های حدود ۱۰ درصد را بدون بر جا گذاشتن کرنش پسماند و هم زمان با رفتار هیستریک تحمل کنند. قابلیت استهلاک مناسب انرژی، مقاومت بالا در برابر خستگی و خوردگی، عمر مفید بالا، سخت شدگی نهایی در مقادیر تغییر شکل‌های زیاد، نبود نیاز به نگهداری و امکان حذف کرنش‌های پسماند به کمک اعمال دما و یا اعمال تنفس به همراه دما و امکان ساخت مواد با خصوصیات مورد تقاضا، همگی از خصوصیات منحصر به فرد آلیاژهای حافظه‌دار می‌باشند.

با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد آلیاژهای حافظه‌دار، از این مواد در زمینه‌های پزشکی، هواشناسی، صنعت، خودروسازی، روباتیک و عمران استفاده‌های گوناگونی می‌شود. اولین مشاهدات در مورد این مواد به سال ۱۹۳۲ میلادی و به آلیاژ Au-Cd بر می‌گردد که تبدیل فازی برگشت‌پذیر در این آلیاژ به ثبت رسید. در سال ۱۹۶۲ خاصیت حافظه‌دار شکلی در آلیاژ Ni-Ti کشف شد که این آلیاژ را به نام Nitonol موسوم کرد و تا به امروز انواع مختلفی از این آلیاژها کشف شده است.

آلیاژهای حافظه‌دار دو خاصیت مهم حافظه‌داری و فوق ارتجاعی دارند. خاصیت حافظه‌داری باعث می‌شود آلیاژ تحت اثر گرمایش شکل اولیه خود بازگردد و خاصیت فوق ارتجاعی موجب می‌شود آلیاژ مقدار زیادی تغییر شکل الاستیک را حین بارگذاری متحمل شده و پس از بارگذاری، درصد زیادی از تغییر شکل اولیه را بازگرداند. این دو خاصیت منحصر به فرد نتیجه تبدیل فاز برگشت‌پذیر دو فاز کریستالی پایدار در آلیاژهای حافظه‌دار به نام‌های آستینیت و مارتینزیت می‌باشد که تحت اثر تنفس و حرارت به یکدیگر تبدیل می‌شوند. تبدیل فاز بر اثر دما که در فاز مارتینزیت صورت می‌گیرد، خاصیت حافظه‌دار شکلی (SME) را حاصل می‌کند و دیگری تبدیل فاز بر اثر تنفس که در فاز آستینیت رخ می‌دهد، خاصیت

ممان پلاستیک اسمی تیر متصل طراحی شده و موجب می‌شود خرابی در هیچ یک از اعضای اتصال همانند ورق انتهایی و پیچ‌ها رخ ندهد. این تئوری طراحی موجب تشکیل مفصل پلاستیک در ناحیه ابتدایی تیر از بر ستون شده و جذب انرژی توسط کمانش موضعی بال‌ها و جان تیر انجام می‌شود. در واقع اتصال با مکانیزم خرابی نرم، ممان پلاستیک تیر را انتقال می‌دهد [۹].

اتصال مورد بررسی، اتصال چهارپیچه سخت‌نشده با نام 4E-1.25-1.5-24 است که بخش اول نام اتصال نشان‌دهنده نوع اتصال (چهارپیچه سخت‌نشده)، عدد ۱/۲۵ در بخش دوم نشان‌دهنده قطر پیچ استفاده شده، عدد ۱/۵ در بخش سوم نشان‌دهنده ضخامت ورق انتهایی و عدد ۲۴ در بخش چهارم نشان‌دهنده عمق تیر انتخابی است. اعداد ذکر شده همگی در واحد اینچ می‌باشند.

مدل‌سازی اتصال مطابق اطلاعات ارائه شده در پیوست A تحقیق Sumner [۹] شامل اندازه و مشخصات اعضای اتصال، صورت گرفته است. ابعاد تیر، ستون، ورق انتهایی، پیچ و مهره‌ها به ترتیب در جدول‌های (۱) تا (۳) نشان داده‌اند. قابل ذکر است که طول معرفی شده برای تیر در جدول (۱) از مرکز ستون اندازه‌گیری شده و طول تیر از بر ورق انتهایی برابر ۴۰۸۹ متر می‌باشد. ابعاد ورق‌های پیوستگی نیز اسمی و ضخامت آن برابر ۰/۰۱۶ متر است.

پس از انجام آزمایشات اتصال در تحقیق [۹] به منظور مدل‌سازی رفتار مصالح اتصال در نرم‌افزار Ansys، از نمودارهای سه خطی شکل (۲) استفاده شده و در تحقیق حاضر نیز از این منحنی‌های رفتاری برای مدل‌سازی مصالح فولادی استفاده می‌گردد. و رابطه تنش و کرنش مصالح همانند جدول (۴) به نرم‌افزار معرفی می‌شود.

تیر به صورت طره به یک ستون دو سر مفصل متصل شده است. ورق انتهایی به ستون جوش شده و توسط پیچ‌ها به بال ستون اتصال می‌یابد. مدل‌سازی جوش مابین تیر و ورق انتهایی، جوش مابین ورق‌های پیوستگی و ستون و جوش مابین بال‌ها و جان تیر در قسمت Modeling نرم‌افزار و توسط بخش Partition انجام می‌شود.

در کاربردهای عمرانی به خود جلب کرده‌اند، اگرچه کرنش بازگشت‌پذیری این آلیاژها نسبت به آلیاژ نیکل-تیتانیوم کمتر است. در این تحقیق نیز با توجه به قیمت مناسب‌تر و جوش‌پذیری بهتر آلیاژهای بر پایه آهن، آلیاژ جوش‌پذیری Fe_{43.5}Mn₃₄Al₁₅Ni_{7.5} درصد که در دمای اتاق در فاز آستنیت قرار داشته و خاصیت فوق ارجاعی دارد یکباره عنوان پیچ و بار دیگر به عنوان ورق مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳- مدل‌سازی در نرم‌افزار و صحت‌سنجی

در این بخش مدل‌سازی اتصال معرفی شده شامل مدل‌سازی مصالح و هندسه، المان‌های انتخابی، تماس، مش بندی، بارگذاری و... در نرم افزار اجرا محدود ANSYS بررسی می‌شود. به منظور انجام عملیات صحت‌سنجی و انتخاب یک اتصال فولادی پایه در مقایسه با اتصالات هیبریدی بخش‌های آتی این تحقیق، نمونه آزمایشگاهی اتصال چهارپیچه سخت‌نشده 4E-1.25-1.5-24 در تحقیق [۹] انتخاب و در نرم‌افزار ANSYS مدل‌سازی می‌شود.

۱-۳- مدل‌سازی در نرم‌افزار

اتصال ورق انتهایی یکی از اتصالات پرکاربرد در قاب‌های خمشی فولادی است. این اتصال شامل یک ورق است که انتهای تیر به آن جوش داده شده و توسط تعدادی پیچ به بال ستون متصل می‌شود. تاکنون تحقیقات گستردگی بر روی رفتار لرزه‌ای این نوع اتصالات صورت گرفته و عملکرد مناسب آن موجب شده است تا به عنوان یکی از اتصالات پیش‌پذیرفته [۱۳] توسط انجمن سازه‌های فولادی آمریکا (AISC) و در سه گروه چهار پیچه سخت‌نشده، چهار پیچه سخت شده و هشت پیچه سخت شده معرفی گردیده و روش طراحی آن که بر اساس تئوری ورق ضخیم می‌باشد، به تفضیل ارائه شود.

تئوری طراحی ورق ضخیم به منظور جلوگیری از شکست ترد اتصال است. در این روش ممان اتصال برای ۱۱۰٪

عمق تیر از بر ستون از المان Solid186 و در سایر مقاطع و نواحی تیر از المان Solid185 استفاده شده است. مش بندی احجام اعضا با توجه به میزان اهمیت محاسبات نواحی مختلف انجام می‌شود. به صورتی که در ناحیه اصلی اتصال در تیر و ستون (در بخش میانی ستون و در طول ۱/۵ برابری عمق تیر از بر ستون در تیر) از اندازه مش کوچکتری نسبت به سایر نواحی استفاده شده است. در نواحی ذکر شده و در ورق انتهایی و مهره‌ها، مش چهار وجهی و در سایر نواحی مش شش وجهی انتخاب شده است (شکل (۳)).

برای مدل‌سازی تمامی اعضای اتصال از دو المان سه بعدی Solid186 و Solid185 بهره برده شده است. المان Solid185 المانی ۸ گرهی و المان Solid186 المانی ۲۰ گرهی است که هر دو المان با سه درجه آزادی انتقالی در جهت X، Y و Z قابلیت در نظر گرفتن رفتارهای پلاستیسیته، هایپرالاستیسیته، سخت شوندگی تنفس، خروج و تغییرشکل‌ها و کرنش‌های بزرگ را دارند. از آن جایی که مشاهده اثر کمانش موضعی بال‌ها و جان تیر در محل تشکیل مفصل پلاستیک حائز اهمیت است و نیاز به محاسبات دقیق‌تری دارد، در تیر و در طول ۱/۵ برابری

جدول ۱- مشخصات مکانیکی اعضای قاب

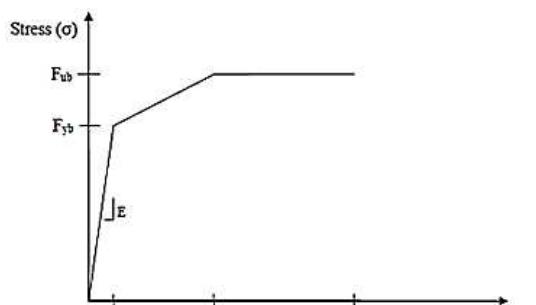
طول، L_{bm} (m)	ضخامت بال، t_f (m)	عرض، b_f (m)	ضخامت جان، t_w (m)	ارتفاع، d (m)	عضو
۴/۳۱۲	۰/۰۱۵	۰/۲۳۳	۰/۰۱۱	۰/۶۰۶	تیر
۵/۵۵۳	۰/۰۲۴	۰/۳۷۵	۰/۰۱۵	۰/۳۶۸	ستون

جدول ۲- ابعاد ورق انتهایی مدل‌سازی شده در نرم‌افزار ANSYS

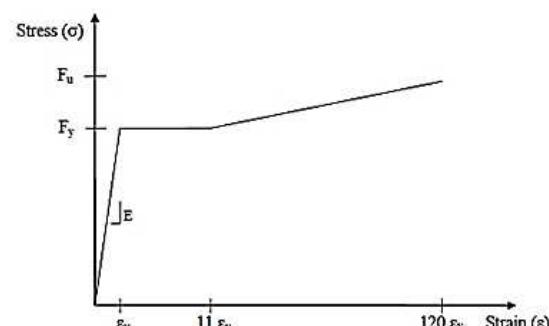
Bottom P_t (m)	Bottom g (m)	Bottom g (m)	Top P_t (m)	Top P_f (m)	Top g (m)	L _{pl} (m)	ارتفاع، b_p (m)	عرض، b_p (m)	ضخامت، t_p (m)
۰/۰۶۳	۰/۰۵۳	۰/۱۵۱	۰/۰۷۱	۰/۰۴۳	۰/۱۵۲	۰/۸۵۷	۰/۲۵۴	۰/۰۴	

جدول ۳- ابعاد پیچ‌ها و مهره‌های مدل‌سازی شده در نرم‌افزار ANSYS

طول، H (m)	ضخامت بال، f (m)	عرض، I_b (m)	قطر پیچ، d_b (m)
۰/۰۲	۰/۰۵	۰/۰۶۴	۰/۰۳۲

ب) مصالح پیچ‌های پر مقاومت

الف) مصالح تیر، ستون و ورق انتهایی

شکل (۲): رابطه تنش-کرنش [۹]

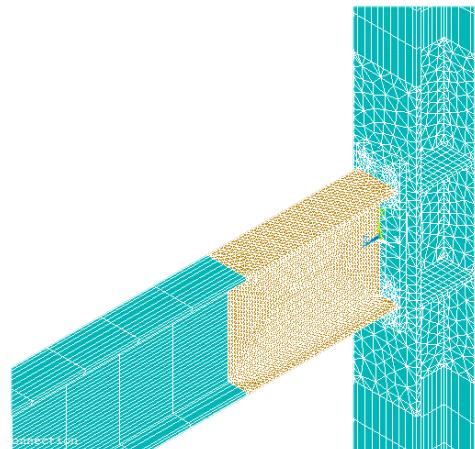
جدول ۴- خصوصیات مصالح فولادی مدلسازی شده در نرم افزار

فولاد ۱ (ورق انتهایی، ورق های پیوستگی)		فولاد ۲ (تیر، ستون)		فولاد ۳ (پیچ ها)	
کرنش	تنش (MPa)	کرنش	تنش (MPa)	کرنش	تنش (MPa)
۰/۰۰۱۲۷۵	۲۶۲/۰۱۰	۰/۰۰۱۷۷۹	۳۶۵/۴۳۵	۰/۰۰۳۸۵۹	۷۹۲/۹۲۵
۰/۰۱۴۰۳	۲۶۸/۹۰۵	۰/۰۱۹۵۶۴	۳۷۲/۳۳۰	۰/۰۱۳۵۰۷	۱۰۳۴/۲۵۰
۰/۱۵۳۰۲	۴۷۵/۷۵۵	۰/۲۱۳۴۲۳	۴۸۷/۴۷۷	۰/۰۳۰۸۷۲	۱۰۴۱/۱۴۵

انتهایی و بال ستون از تماس حجم به حجم استفاده شده است.

بارگذاری در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول پیش‌تینیدگی پیچ‌ها اعمال شده و در مرحله دوم بارگذاری چرخه‌ای به صورت اعمال تغییرمکان در انتهای تیر مدل‌سازی می‌گردد. به منظور ایجاد پیش‌تینیدگی از دستور psmesh در نرم افزار استفاده شده است. این دستور در پیچ‌ها مقطع ایجاد کرده و المان‌های پیش‌تینیدگی را در این ناحیه به وجود می‌آورد. در آزمایش سامنر به پیچ‌ها نیروی پیش‌تینیدگی اعمال شده است که با توجه به مرجع [۱۴] حداقل نیروی پیش‌تینیدگی اتصالات اصطکاکی برای پیچ های A490 با قطر ۱/۲۵ اینچ برابر ۴۵۳۷۱۸/۶ می‌باشد. با استفاده از المان پیش‌تینیدگی می‌توان این نیروی لازم را به عنوان نیروی پیش‌تینیدگی در هر پیچ اعمال نمود.

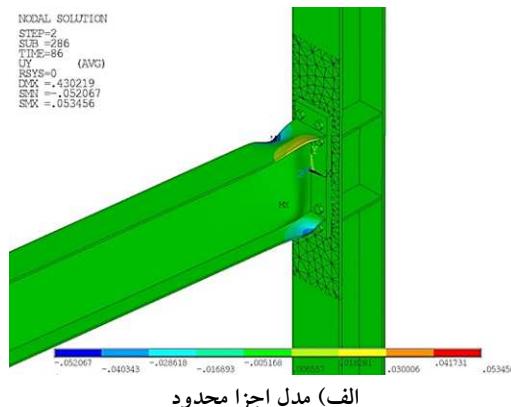
در مرحله دوم بارگذاری و پس از اعمال نیروی پیش‌تینیدگی، بارگذاری چرخه‌ای (رفت و برگشتی) [۱۰] به صورت تغییرمکان و در انتهای تیر طره وارد می‌گردد. چرخش لازم نشان داده شده در پروتوکل بارگذاری شکل (۴) در طول تیر از مرکز ستون ضرب شده و به صورت تغییرمکان در راستای قائم و در انتهای تیر وارد می‌گردد.

شکل (۳): نمایش مشبندی مدل اجزا محدود اتصال

میان ورق انتهایی و بال ستون، میان جدار سوراخ‌های پیچ در ورق انتهایی و بال ستون با بدنه پیچ‌ها و میان بال ستون و ورق انتهایی و مهره‌ها، تماس و برخورد در حین بارگذاری وجود دارد که به وسیله المان‌های تماسی مدل شده‌اند. اصطکاک سطوح فولادی همانند تحقیق Ma و همکارانش [۲] برابر میزان ۰/۴۵ در نظر گرفته شده که در حدود ضریب اصطکاک معروفی شده برای سطوح فولادی (مابین ۰/۳ تا ۰/۵ در آیینه‌نامه سازه‌های فولاد آمریکا [۱۴]) است.

المان‌های مورد استفاده نیز با توجه به آن که مدل‌سازی به صورت سه بعدی انجام می‌شود المان‌های تماسی Targe170 و Conta174 هستند. برای شبیه‌سازی تماس میان ورق انتهایی و بال ستون، از بخش تماس سطح به سطح و برای شبیه‌سازی تماس میان پیچ و مهره‌ها و ورق

الف) مدل اجزا محدود

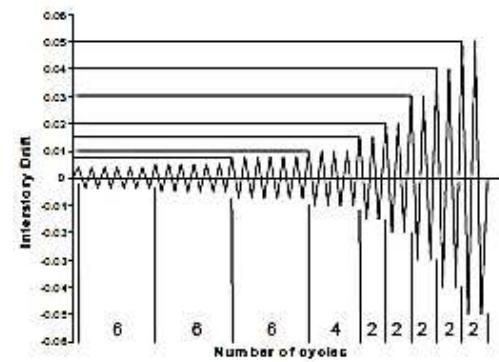

ب) مدل آزمایشگاهی

شکل (۶): تغییرشکل اتصال پس از بارگذاری

مدل اجزا محدود و مدل آزمایشگاهی از تطابق خوبی برخوردار بوده و رفتار اتصال به صورت مناسبی شبیه سازی شده است. مفصل پلاستیک در فاصله تقریبی نصف عمق تیر از بر ستون تشکیل شده است که در فاصله موردنظر ایجاد مفصل پلاستیک طبق نتایج آزمایشگاهی است با توجه به شکل (۵) ماکریم ممان اتصال در مدل سازی در مقایسه با مقدار بداشت شده در آزمایشگاه حدود ۱۰/۱۷٪ خطأ دارد. نوع المان انتخابی، اندازه مش بندي مربوط به المانها و نوع مصالح اختصاص يافته در كنار نوع و تعداد گام‌های بارگذاری همگی از جمله عواملی است که می‌تواند در مشاهده اثر کمانش در مدل اجزا محدود اثرگذار باشد. در مجموع با توجه به تفاوت‌های موجود، ميزان تقریبی ۱۰ درصد خطأ در مقدار ممان ماکریم قابل قبول بوده و می‌توان از مدل اتصال در مراحل بعدی اين تحقیق استفاده نمود.

۴- کاربرد پیچ‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصال ورق
انتهایی

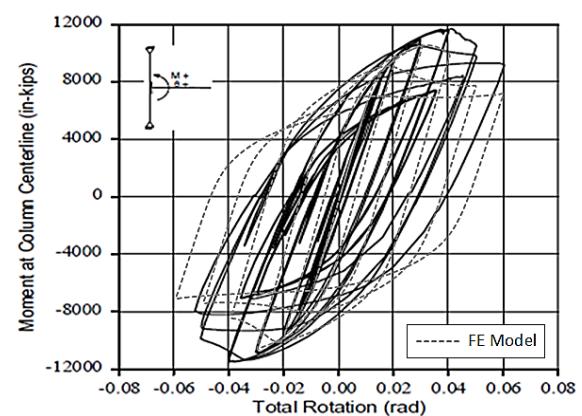

گام بارگذاری	زاویه تغییر مکان نسبی میان طبقه (θ)	تعداد چرخه‌های بارگذاری
۱	۰/۰۰۳۷۵	۶
۲	۰/۰۰۵	۶
۳	۰/۰۰۷۵	۶
۴	۰/۰۱	۴
۵	۰/۰۱۵	۲
۶	۰/۰۲	۲
۷	۰/۰۳	۲

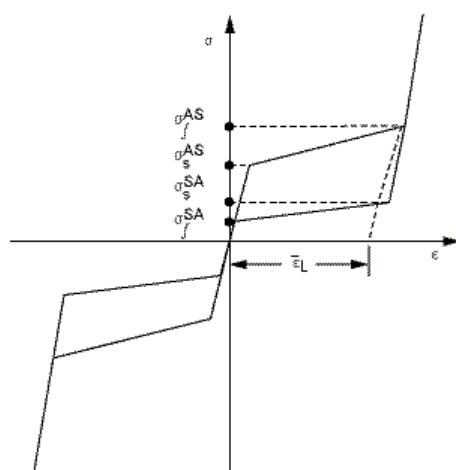
شکل (۴): پروتکل بارگذاری [۱۰]

۲-۳- نتایج صحت سنجی اتصال

پس از مدل‌سازی اعضای اتصال و اعمال بارگذاری، تحلیل توسط نرم افزار انجام می‌شود. منحنی ممان-چرخش اتصال مدل‌سازی شده در مقایسه با منحنی ممان-چرخش آزمایشگاه در شکل (۵) نشان داده شده است. مقایسه تغییرشکل اتصال در مدل و آزمایشگاه و پس از پایان بارگذاری نیز در شکل (۶) به نمایش درآمده است.

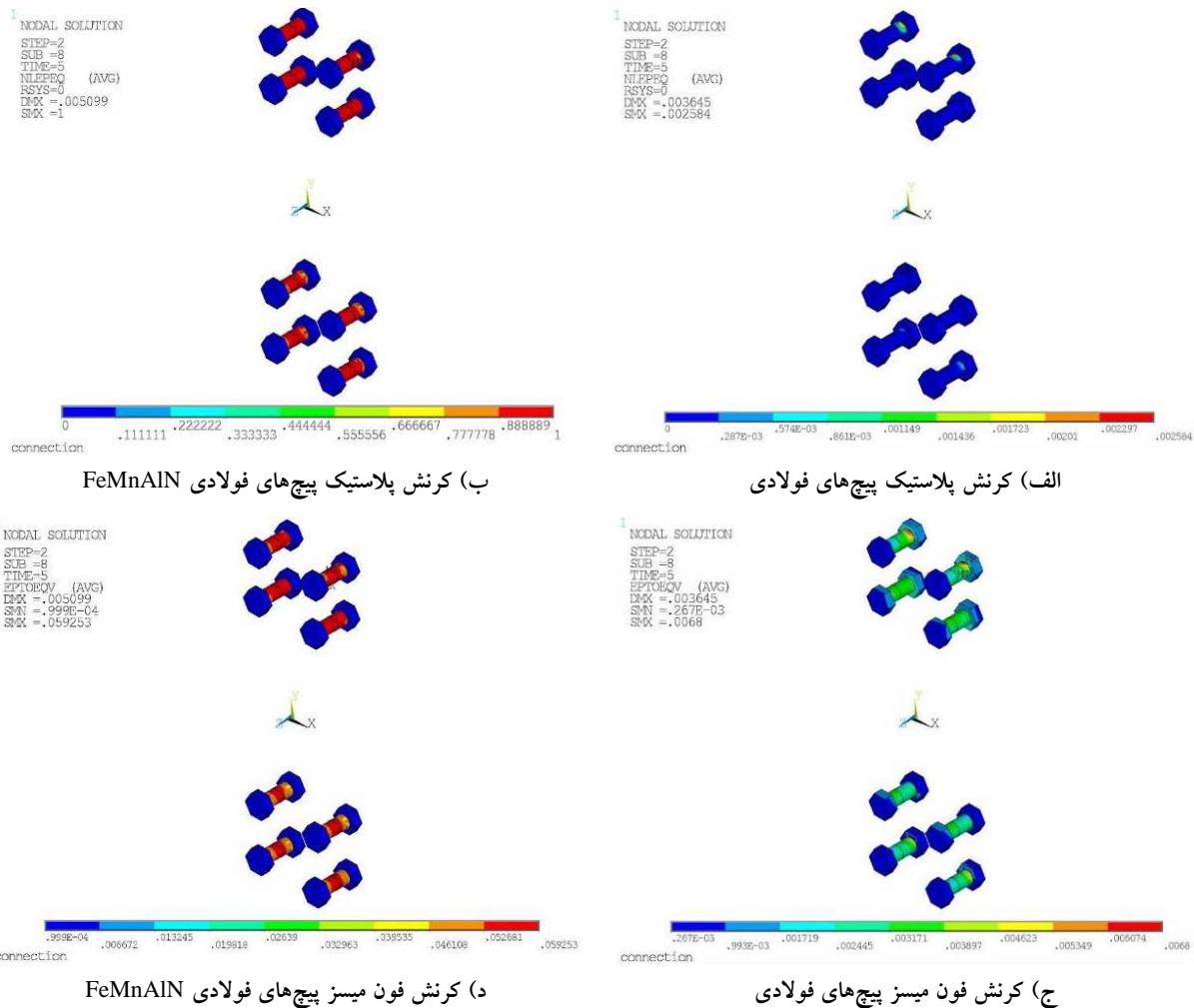
شکل (۵): مقایسه منحنی ممان-چرخش مدل اتصال با نتیجه آزمایشگاهی

شکل (۷): مدل آریچیو به منظور مدل‌سازی ماده آلیاژ حافظه‌دار در نرم افزار Ansys

کرنش پلاستیک معادل و کرنش فون میسر پیچ‌های FeMnAlN در مقایسه با پیچ‌های فولادی در چرخش ۰/۰۲ در شکل (۸) نمایش داده شده است، همان‌طور که مشاهده می‌گردد، پیچ‌های آلیاژ حافظه دار وارد ناحیه غیرخطی شده و از حدود کرنش بازگشت‌پذیری خود نیز فراتر رفته‌اند که در نهایت منجر به گسیختگی پیچ در سیکل بعد خواهد شد. این در حالی است که تیر در هر دو حالت فولادی و آلیاژی در حالت الاستیک خود قرار دارد. تنش فون میسر موجود در چرخش ۰/۰۲ رادیان در پیچ‌های FeMnAlN از حدود ۴۰۰ مگاپاسکال (مقاومت نهایی آلیاژ) فراتر رفته و پیچ‌ها مقاومت خود را از دست داده‌اند. در صورتی که پیچ‌های فولادی تنشی در حدود ۸۰۰ مگاپاسکال را در این چرخش تجربه می‌کنند که فاصله زیادی تا تنش نهایی خود (حدود ۱۰۰۰ مگاپاسکال) دارند. این امر به دلیل نوع خرابی ترد اتصال مطلوب نبوده و در از لحاظ رفتار لرزه‌ای مورد تایید نیست.

نرم افزار Ansys برخلاف برخی از نرم افزارهای مشابه، مدل غیرخطی مستقلی برای تعریف مصالح آلیاژ حافظه‌دار دارد. نرم افزار Ansys قابلیت مدل‌سازی ماده آلیاژ حافظه‌دار را داشته و از مدل رفتاری آریچیو برای انتقال فاز آلیاژ حافظه‌دار استفاده می‌کند (شکل (۷)). اتصال ورق انتهایی ۴E-1.25-1.5-24 مربوط به مطالعه Sumner [۹] که در بخش قبل صحبت‌سنجی شد، در این قسمت مورد استفاده قرار می‌گیرد. به نحوی که پیچ‌های آلیاژ حافظه‌دار جایگزین پیچ‌های فولادی A490 می‌شوند. مابقی اعضای اتصال تغییری نکرده و به شکل قبل باقی خواهد ماند. بدین منظور در مدل اتصال پیشین، ماده جدیدی توسط مدل پیش‌فرض آلیاژ حافظه‌دار موجود در نرم افزار Ansys معرفی خواهد شد و پارامترهای مربوط به معرفی آلیاژ حافظه‌دار بر پایه آهن FeMnAlN بر اساس شکل (۷) با رفتار کششی و فشاری یکسان به نرم افزار معرفی می‌شود. به منظور ایجاد پیش‌تنیدگی در پیچ‌های آلیاژی نیز از همان المان معرفی شده psmesh استفاده شده است. اما با توجه به تفاوت تنش نهایی آلیاژ حافظه‌دار و فولاد مقدار نیروی پیش‌تنیدگی نیز متفاوت خواهد بود. پس از اعمال نیروی پیش‌تنیدگی، بارگذاری چرخه‌ای طبق پروتوكل مرجع [۱۰] به انتهای تیر وارد می‌شود.

شکل (۸): نمایش کرنش پلاستیک و فون میسز پیچ ها در چرخش ۰/۰۲

$$M_{uc} = 1.1 R_y F_y Z_x \quad (1)$$

$$M_{np} = 2\Phi F_t (\pi d_b^2 / 4) (h_0 + h_1) \quad (2)$$

با توجه به خصوصیات ذکر شده برای اتصال ۴E-1.25-1.5-24، مقادیر M_{uc} (ظرفیت ممان پلاستیک مورد انتظار تیر) و M_{np} (ممان مجموعه پیچ ها) همانند روابط (۱) و (۲) به ترتیب برابر $11479/5$ Kips.in و $12635/78$ Kips.in می شود، مقدار ممان مجموعه پیچ ها بزرگتر از ممان پلاستیک مورد انتظار تیر است، با توجه به آن که سایر ملزمات طراحی نیز رعایت شده اند، رفتار اتصال از نوع ورق ضخیم بوده و مود خرابی اتصال، کمانش موضوعی بالها و جان تیر است و گسیختگی پیچ ها در آن رخ

گسیختگی پیچ ها موجب می شود اتصال نتواند به ممان مورد انتظار اتصال که طبق رابطه (۱) که بر اساس مرجع [۱۵] به دست می آید دست پیدا کرده و حدود لازم مقاومت خمی و همچنین حدود چرخش و شکل پذیری لازم را برای قاب های خمی طبق مرجع [۱۶] را تامین کند. ممان مجموعه پیچ ها نیز بر اساس همین مرجع از رابطه (۲) به دست می آید. در رابطه (۱) پارامتر Z_x برابر R_y مدول مقطع پلاستیک تیر، F_y برابر تنش تسلیم، ضربی Φ برابر نسبت مقاومت تسلیم مورد انتظار به حداقل مقاومت تسلیم تعیین شده است. این مقدار برای $F_y = 50$ ksi برابر $1/1$ است. در رابطه (۲) پارامتر Φ برابر تنش کششی پیچ، پارامترهای h_0 و h_1 فاصله مرکز بال فشاری تیر تا مرکز ردیف های پیچ و d_b نشان دهنده قطر پیچ موجود است.

تامین دریفت لازم اطمینان حاصل پیدا کرد. اگرچه تامین چنین طولی برای پیچ حدود شکل پذیری لازم را می‌تواند ارضاء نماید اما هم‌چنان ممان مقاوم اتصال باید کوچکتر از ممان الستیک تیر باشد تا تغییرشکل پلاستیک در تیر رخ ندهد.

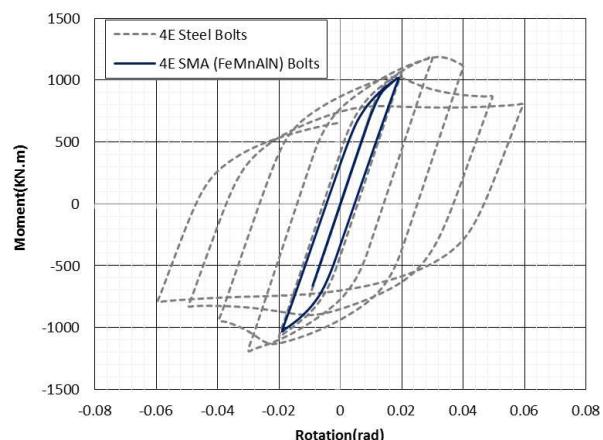
بنابراین در صورتی که از پیچ آلیاژ حافظه دار به منظور کاهش کرنش پسماند استفاده گردد، ممان مقاوم اتصال کاهش می‌یابد. تمامی تحقیقات که در بخش قبل عنوان شد، این کاهش ممان مقاوم را نسبت به اتصال فولادی مورد پذیرش آیین نامه ANSI/AISC 341-10 [۱۶] می‌باشد. در چرخش ۰/۰۲ رادیان، کرنش به وجود آمده در پیچ‌ها از حد کرنش بازگشت‌پذیری آلیاژ عبور می‌کند، بنابراین کارایی اتصال به همین میزان دریفت محدود شده است و اتصال شکل‌پذیری لازم را تامین نمی‌کند. با توجه به عدم عملکرد مناسب پیچ‌ها، اتصال نمی‌تواند حدود لازم معرفی شده در آیین نامه [۱۶] برای قاب‌های خمشی متوسط و ویژه، را رعایت نماید.

۵- کاربرد ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصال ورق انتهایی

هدف از مقاله حاضر آن است که با استفاده از آلیاژ حافظه دار بتوان بدون کاهش حدود شکل‌پذیری و ممان مقاوم، تغییرشکل‌های پسماند را کاهش داد. با توجه به نتایج بخش قبل، می‌بایست در مواضعی از مصالح آلیاژ حافظه‌دار استفاده نمود که خاصیت منحصر به فرد آن نمایان شود. در این بخش با توجه به آن که عمدۀ تغییرشکل‌های پسماند اتصال ورق انتهایی به علت رخداد مفصل پلاستیک در تیر به وجود می‌آید، کاربرد ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در ناحیه تشکیل مفصل پلاستیک در تیر بررسی می‌شود. همان‌طور که در بخش قبل دیده شد، در صورتی که طراحی اتصال ورق انتهایی مطابق روند موجود در مرجع [۱۵] انجام شود، انتظار می‌رود مفصل پلاستیک در مینیمم دو مقدار

نمی‌دهد. تنش کششی کمتر پیچ FeMnAlN (۴۲/۶۷ ksi) موجب می‌شود مقاومت ممان مجموعه پیچ‌ها کمتر باشد. ممان مجموعه پیچ‌های FeMnAlN نه تنها از میزان ممان پلاستیک مورد انتظار تیر، بلکه از ممان الستیک تیر متصل نیز کمتر است. در نتیجه این پیچ‌ها هستند که وارد ناحیه غیرخطی می‌شوند.

شکل (۹) نتایج بارگذاری چرخه‌ای اتصال با پیچ‌های FeMnAlN را با اتصال با پیچ‌های فولادی مقایسه می‌کند. خطوط خطر چین نمایان‌گر اتصال با پیچ‌های فولادی و FeMnAlN می‌باشد. در چرخش ۰/۰۲ رادیان، کرنش به وجود آمده در پیچ‌ها از حد کرنش بازگشت‌پذیری آلیاژ عبور می‌کند، بنابراین کارایی اتصال به همین میزان دریفت محدود شده است و اتصال شکل‌پذیری لازم را تامین نمی‌کند. با توجه به عدم عملکرد مناسب پیچ‌ها، اتصال نمی‌تواند حدود لازم معرفی شده در آیین نامه [۱۶] برای قاب‌های خمشی متوسط و ویژه، را رعایت نماید.

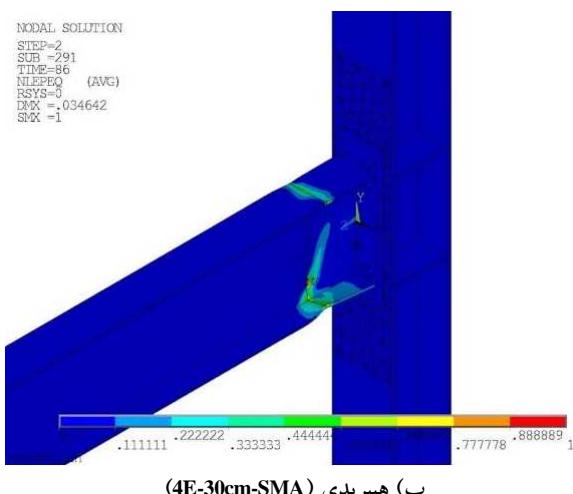
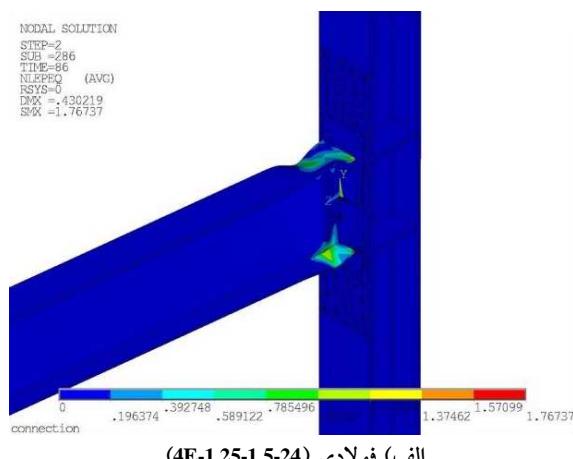

شکل (۹): منحنی ممان-چرخش اتصال با پیچ‌های فولادی در مقایسه با پیچ‌های FeMnAlN

نتایج نشان می‌دهند به علت تقاضای بالای کرنش، طول پیچ‌ها برای شرایط موجود پاسخگو نیست و برای آن که اتصال بتواند حدود لازم را با توجه به مرجع [۱۶] رعایت نماید، طول پیچ‌های آلیاژی FeMnAlN می‌بایست چندین برابر حالت فعلی باشد. با فراهم کردن این طول برای پیچ‌ها با استفاده از واشرهای بلند و یا غلاف می‌توان از حدود

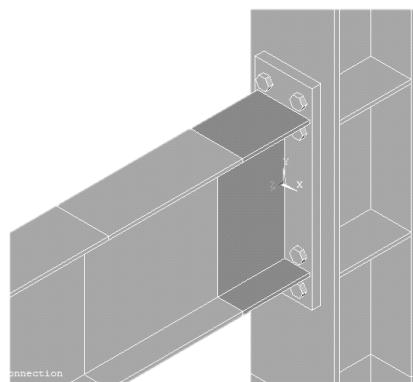
کاهش بارز تغییرشکل های ماندگار اتصال به خصوص در نواحی تشکیل مفصل پلاستیک دارد. بخشی از تیر در ناحیه تغییر مصالح دچار کرنش بیشتری نسبت به سایر نواحی شده است که به نظر می رسد به علت تغییر مصالح و تمرکز تنش در این نواحی باشد.

$d/2$ و $3b_f$ اتصالات سخت نشده از بر ستون تشکیل شود. با توجه به نتایج بخش ۳ طول تشکیل مفصل پلاستیک حدودا ۳۰ سانتی متر بوده و در این طول از بر ستون، ورق آلیاژ جایگزین بالها و جان تیر می گردد (شکل (۱۰)).

شکل (۱۱): کرنش پلاستیک معادل اتصال فولادی و هیریدی

مقادیر کرنش در اغلب نواحی از حدود مجاز خود (کرنش بازگشت پذیری) فراتر نرفته و قابل قبول است. ناحیه بسیار کوچکی از آلیاژ نیز از حد کرنش بازگردانی ۵٪ فراتر رفته که با توجه به این که در محدوده جوش ورق ها قرار گرفته، مطلوب نیست. لازم به ذکر است که این ناحیه بسیار کوچک بوده و موجب خرابی نخواهد شد، اما می توان با استفاده از آلیاژی که کرنش بازگردانی بزرگتری دارد، این مسئله را حل نمود. رخداد پدیده پلاستیک در تیر برخلاف

شکل (۱۰): کاربرد ورق های آلیاژ حافظه دار در ناحیه نشان داده شده در تیر

در این اتصال بخشی از تیر با ورق آلیاژ حافظه دار جایگزین شده و سپس این ورق ها به مابقی تیر جوش می شوند. گرچه جوشکاری ورق های آلیاژی کمی مشکل است اما امروزه و با توجه به پیشرفت علوم مواد در این زمینه، مشکلات جوش این مصالح تا حدودی مرتفع شده است. ضخامت ورق ها دقیقاً برابر ضخامت بال و جان تیر متصل بوده و مابقی اعضای اتصال و همچنین مدل سازی آن ها (المان ها، تماس و...) کاملاً همانند اتصال مشابه فولادی در نظر گرفته می شود. برای مقایسه رفتار چرخه ای دو اتصال نیز از پروتکل بارگذاری SAC [۱۰] بر اساس شکل (۴) استفاده شده است. با توجه به تشابه اجزای اتصال و بارگذاری اعمالی، امکان مقایسه میان دو اتصال فراهم می شود. اتصال هیریدی چهارپیچه سخت نشده که مجهز به ۳۰ سانتی متر ورق FeMnAlN در بالها و جان تیر است، در این تحقیق با نام 4E-30cm-SMA شناخته می شود.

شکل (۱۱) نشان دهنده کرنش پلاستیک معادل در پایان تمامی چرخه های بارگذاری و پس از ۰/۰۶ رادیان در اتصال است که به خوبی نشان از بازگشت پذیری اتصال و

استفاده از ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار بدین معنا نیست که در اتصال تغییرشکلی به وجود نمی‌آید بلکه تغییرشکل‌های ناشی از بارگذاری اعمالی همانند تغییرشکل‌ها در اتصال فولادی رخ می‌دهند اما به علت ویژگی مصالح آلیاژ حافظه‌دار اغلب تغییرشکل‌های بزرگ در اتصال موجب کاهش ممان مقاوم اتصال پس از دستیابی به ممان پلاستیک مورد انتظار تیر و در هر چرخه بزرگ بارگذاری است. بنابراین بعد از دستیابی به ممان پلاستیک مورد انتظار در تیر به علت رخداد تغییرشکل‌های بزرگ در چرخش‌های بالا، کمانش موضعی بال و جان رخ داده و سپس ممان مقاوم شروع به کاهش می‌کند. بنابراین کاهش ممان مقاوم اتصال پس از دستیابی به ممان پلاستیک مورد انتظار ناشی از کمانش موضعی بال و جان بوده و به همین علت در هر دو اتصال مشاهده می‌گردد.

تغییرشکل‌های پسماند به وجود آمده پس از تشکیل مفصل پلاستیک و پس از چرخه بارگذاری $0/03$ رادیان در اتصال $4E-1.25-1.5-24$ باعث می‌شود اتصال نتواند در چرخه‌های بعدی ممان مقاومی در حدود ممان ماکزیمم خود (M_{uc}) را نشان دهد و در چرخه‌های بعد ممان مقاوم ماکزیمم آن سیکل به مراتب کمتر از چرخه‌های قبلی می‌باشد. این در حالی است که مقادیر زیادی از تغییرشکل‌های به وجود آمده ناشی از بارگذاری در حین باربرداری در اتصال $4E-30cm-SMA$ از بین می‌رود و به همین دلیل با توجه به شکل (۱۲)، اتصال موجود حتی در چرخه‌های بالا نیز می‌تواند ممان ماکزیمم مقاومی در حدود ممان ماکزیمم اتصال را تجربه کند.

یکی دیگر از موارد قابل توجه در منحنی ممان-چرخش اتصال کاهش انرژی تلف شده در اتصال $4E-30cm-SMA$ نسبت به اتصال $4E-1.25-1.5-24$ است. میزان انرژی تلف شده توسط مساحت محصور در چرخه‌های هیسترزیس منحنا ممان-چرخش به دست می‌آید. بازگشت‌پذیری اتصال $4E-30cm-SMA$ موجب شده تا سطح محصور در حلقه‌های هیسترزیس اتصال به میزان $53/82\%$ کاهش یابد.

گسیختگی پیچ پدیده نامطلوبی نبوده و به دلیل مکانیزم خراجی نرم قابل قبول است و فقط بازگشت‌پذیری اتصال را کاهش می‌دهد. اتصال به خوبی توانسته است تا انتهای تمامی سیکل‌های بارگذاری رفتار مناسبی را نشان داده و تغییرشکل‌های پسماند را حدود چشمگیری کاهش دهد. در شکل (۱۲) رفتار چرخه‌ای اتصال در قالب منحنی ممان-چرخش اتصال با اتصال فولادی مشابه مقایسه شده است. رفتار چرخه‌ای اتصال در قالب منحنی اتصال فولادی $4E-1.25-1.5-24$ کاملاً شکل‌پذیر بوده و سیکل‌های پایداری تا چرخش $0/06$ رادیان دارد و بر اساس ضوابط آیین نامه ANSI/AISC 341-10 [۱۶] می‌تواند حدود چرخش مورد نیاز برای قاب‌های خمشی را فراهم آورد. ممان ماکزیمم در اتصال هیبریدی در مقایسه با اتصال فولادی، کاهشی برابر $85/9\%$ را نشان می‌دهد. کاهش ممان مقاوم ماکزیمم می‌تواند به علت مقادیر کمتر تنش تسلیم مصالح آلیاژ حافظه‌دار (320 مگاپاسکال) در مقایسه با تنש تسلیم فولاد (365 مگاپاسکال) باشد. شبیه منحنی ممان-چرخش اتصال هیبریدی تقریباً برابر شبیه منحنی در اتصال فولادی است، بدین معنا که سختی اتصال دچار تغییر و یا کاهش نشده است.

بازگشت‌پذیری اتصال در منحنی ممان-چرخش کاملاً مشهود است. همان طور که در شکل (۱۲) مشاهده می‌شود، چرخش پسماند اتصال هیبریدی برابر $0/012$ رادیان می‌باشد که بازگشت‌پذیری در حدود $80/8\%$ را نشان می‌دهد. بدین معنا که اتصال هیبریدی در صورت باربرداری در آخرین سیکل، $80/8\%$ چرخش به وجود آمده ($0/06$ رادیان) را بازیابی کرده و چرخش ماندگاری تنها در حدود $0/012$ رادیان باقی می‌گذارد. این در حالی است که نمودار نشان می‌دهد مصالح فولاد در اتصال تنها $23/33\%$ قابلیت بازیابی کرنش را دارد. بنابراین با توجه به محاسبات می‌توان گفت کاربرد 30 سانتی‌متر از ورق مصالح آلیاژ حافظه‌دار FeMnAlN در ابتدای تیر در اتصال $4E-1.25-1.5-24$ می‌تواند چرخش پسماند را نسبت به اتصال فولادی در حدود $74/7\%$ کاهش دهد.

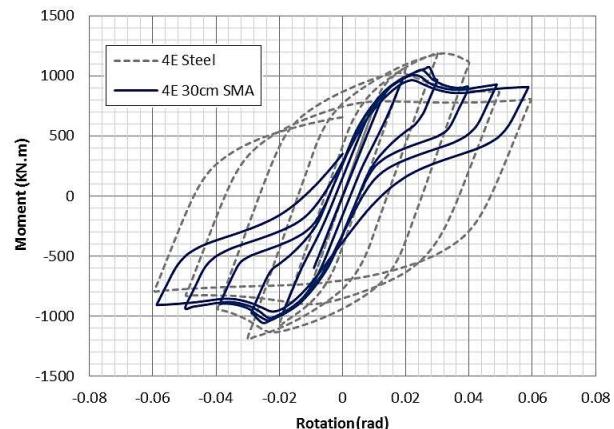
زودهنگام پیچ‌ها، شکل‌پذیری و ممان مقاوم بسیار کمتری نسبت به اتصال هیبریدی مجهر به ورق‌های آلیاژی دارد. این در حالی است که نتایج تحقیق نشان می‌دهد در صورتی که از ورق‌های آلیاژی در محل تشکیل مفصل پلاستیک در تیر استفاده گردد نیازی به پذیرش کاهش چشمگیر ممان مقاوم اتصال نسبت به اتصال فولادی مشابه نیست و می‌توان به ممان مقاوم ماکزیمم در حدود ممان پلاستیک مورد انتظار تیر دست یافت و از ظرفیت تیر متصل نیز بهره برد. بنابراین در عین حفظ رفتار مناسب اتصال ورق انتهایی، تغییرشکل‌های پسماند اتصال را نیز می‌توان کاهش داد.

از طرفی مکانیزم خرابی اتصال هیبریدی مجهر به ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار همانند اتصال ورق انتهایی فولادی بوده و بر خلاف مکانیزم خرابی ترد اتصال هیبریدی مجهر به پیچ‌های آلیاژی، نوع مکانیزم خرابی، مکانیزم خرابی نرم کمانش موضعی بال و جان است که از لحاظ عملکرد لرزه‌ای مطلوب شناخته می‌شود. با استفاده از ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار در اتصال ورق انتهایی و در ناحیه تشکیل مفصل پلاستیک می‌توان به اهداف تحقیق حاضر که همانا کاهش تغییرشکل‌های ماندگار در کنار حفظ شکل‌پذیری، مقاومت خمشی و سختی اتصال است، دست یافت. بنابراین اتصال هیبریدی مجهر به ورق‌های آلیاژ حافظه‌دار نه تنها عملکرد مناسب‌تری نسبت به اتصال هیبریدی مجهر به پیچ‌های آلیاژی دارد، بلکه با توجه به حفظ حدود و ضوابط آینه نامه ۱۰-۱۰ ANSI/AISC341 [۱۶] می‌توان این اتصال را به عنوان اتصالی مناسب برای قاب‌های خمشی متوسط و ویژه نیز معرفی نمود.

۷- واژه‌نامه

Passive control	کنترل غیرفعال
Shape memory alloy (SMA)	آلیاژهای حافظه‌دار
Partially restrained	اتصالی نیمه‌گیردار
Hysteresis	هیسترزیس
End Plate	ورق انتهایی

به طور کلی سیستم‌های بازگشت‌پذیر نسبت به سیستم‌های تسليم شونده اتلاف انرژی کمتری دارند.

شکل (۱۲): مقایسه منحنی ممان چرخش اتصال فولادی ۴E-24 و اتصال هیبریدی ۴E-30cm-SMA

حداقل ممان مقاوم اتصال در سیکلهای $0/02$ و $0/04$ رادیان به ترتیب برابر $86/42$ و $31/42$ % حداکثر ممان مقاوم اتصال می‌باشد. بنابراین از آن جایی که حداکثر ممان مقاوم اتصال از ممان پلاستیک اسمی تیر نیز بزرگ‌تر است، می‌توان گفت اتصال ۴E-30cm-SMA می‌تواند حدود ممان مقاوم ۱۰ ANSI/AISC341-10 [۱۶] برای اتصالات تیر به ستون را که برابر $M_p/8$ است را نیز داشته و با توجه به رفتار شکل‌پذیر خود برای قاب‌های خمشی متوسط و ویژه مناسب تلقی شود. با توجه به **Error! Reference source not found.** نیز محدوده ممان مقاوم ذکر شده را رعایت می‌کند، به طور مثال حداقل ممان مقاوم در چرخه $0/06$ رادیان برابر $62/42$ % حداکثر ممان مقاوم بوده و بنابراین بزرگ‌تر از مقدار $M_p/8$ ذکر شده در مرجع [۱۶] نیز هست. نتایج نشان می‌دهند که هر دو اتصال به خوبی توانسته‌اند حدود لرزه‌ای لازم برای اتصالات تیر به ستون قاب‌های خمشی را برآورده سازند.

۶- نتیجه‌گیری

اتصال هیبریدی مجهر به پیچ‌های آلیاژی با طول مشابه پیچ‌های فولادی به علت گسیختگی و پلاستیک شدن

Connections”, Nonlinear Dynamics, Vol. 65, No. 4, pp. 433-455.

[7] فرمانی، م. و قاسمیه، م. (۱۳۹۲)، ”اتصالات ورق انتهایی دارای مواد هوشمند”， پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.

[8] Moradi, S. and Alam, S. (2014), “Feasibility Study of Utilizing Superelastic Shape Memory Alloy Plates in Steel Beam-Column Connections for Improved Seismic Performance”, Journal of Intelligent Material Systems and Structures, pp. 1-13.

[9] Sumner, E. (2003), “Unified Design of Extended End-Plate Moment Connections subject to Cyclic Loading”, Dissertation submitted to the faculty of the virginia polytechnic institute and state university in partial fulfillment of requirements for the degree of Doctor of philosophy.

[10] SAC. (1997), “Protocol for Fabrication, Inspection, Testing and Documentation of Beam-Column Connection Tests and other Experimental Specimens”, SAC/BD-97/02, SAC Joint Venture.

[11] Fugazza, D. (2003), “Shape-Memory Alloy Devices in Earthquake Engineering: Mechanical Properties, Constitutive Behavior and Numerical Simulations”, Master's Thesis, University op Pavia, Italy.

[12] Song, G., Ma, N. and Li, H. (2006), “Applications of Shape Memory Alloys in Civil Structures”, Engineering structures, Vol. 28, No. 9, pp. 1266-1274.

[13] ANSI/AISC 358-10. (2010), “Prequalified Connections for Special and Intermediate Steel Moment Frames for Seismic Applications”, American Institute of Steel Construction.

[14] ANSI/AISC 360-10. (2010), “Specification for Structural Steel Buildings”, American Institute of Steel Construction.

[15] Steel Design Guide 4. (2004), “Extended End-Plate Moment Connections Seismic and Wind Applications”, Second Edition. American Institute of Steel Construction (AISC).

[16] ANSI/AISC 341-10. (2010), “Seismic Provision for Structural Steel Buildings”, American Institute of Steel Construction.

Extensive nonlinear dynamic analysis	آنالیز دینامیکی غیرخطی افزایشی
Superelasticity (SE)	فوق ارجاعی
Austenite	آستینیت
Martensite	مارتنزیت
Active	فعال
Semi active	نیمه فعال
Passive	غیرفعال
Contact	تماس
Meshing	مش بندی
American Institute of Steel Construction (AISC)	انجمن سازه های فولادی آمریکا
Four bolt unstiffened (4E)	چهار پیچه سخت نشده
Four bolt stiffened (4ES)	چهار پیچه سخت شده
Eight bolt stiffened (8ES)	هشت پیچه سخت شده
Thick plate	ورق ضخیم
Plastic hinge	مفصل پلاستیک
Pretension	پیش تنیدگی
Auricchio	آریچیو

- مراجع -

- [1] Ocel, J., DesRoches, R., Leon, R.T., Hes, W., Krumme, R., Hayes, J.R. and Sweeney, S. (2004), “Steel Beam-Column Connection using Shape Memory Alloys”, structural Engineering, Vol. 130, No. 5, pp. 732-740.
- [2] Ma, H., Wilkinson, T. and Cho, C. (2007), “Feasibility Study on a Self-Centering Beam-to-Column Connection by using the Superelastic Behavior of SMAs”, Smart Material and Structures, Vol. 16, No. 5, pp. 1555-1563.
- [3] Ma, H. and Yam, M. (2012), “Experimental Study on a Beam-to-Column Connection using Shape Memory Alloy”, Advanced Material Research, Vol. 374, pp. 2176-2179.
- [4] Rofooei, F. and Farhidzade, A. (2011), “Investigation on the Seismic Behavior of Steel MRF with Shape Memory Alloy Equipped Connections”, Procedia Engineering, Vol. 14, pp. 3325-3330.
- [5] Hu, J., and Hwang, W. (2013), “Design and Behavior of Recentering Beam-to-CFT Column Connections with Super-Elastic Shape Memory Alloy Fasteners”, International Journal of Steel Structures, Vol. 13, No. 1, pp. 55-69.
- [6] Hu, J. and Leon, R. (2011), “Analyses and Evaluations for Composite-Moment Frames with SMA PR-CFT